

РЕШЕНИЕ

№ 8405

гр. София, 30.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.09.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Татяна Жилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2572** по описа за **2019** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], чрез пълномощник – адв. Р. Н., срещу РЕШЕНИЕ от 14.01.2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД (СРС), Наказателно отделение, 18^{-ти} състав, по н.а.х. дело №21529/2017г.

КАСАТОРЪТ претендира за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и в противоречие с приложимия материален закон. Твърди, че при постановявана на решението си първостепенният съд не е отчел факта, че нарушението е малозначително по смисъла на чл. 9, ал. 2 от Наказателния кодекс /НК/. Счита, че е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като пред въззивната инстанция не са представени доказателства за заеманата от актосъставителя длъжност, а в Наказателното постановление (НП) не е посочена заповедта, въз основа на която директорът на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] е оправомощен да издава НП. Счита, че административно-наказващият орган /АНО/ е допуснал съществено процесуално нарушение, тъй като не е обсъдил подадените възражения в производството по издаване на НП. Намира за неправилен извода на въззивния съд, че неподаването в

срок на уведомление за няколко различни трудови договора представлява отделно административно нарушение. Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно Решение и вместо него по същество на спора да бъде отменено НП №22-004362 от 05.12.2017г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” (ДИТ) – [населено място].

ОТВЕТНИКЪТ – ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА“ – [населено място], чрез процесуалния си представител – юрк. С. оспорва жалбата. Излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение.

ПРОКУРАТУРАТА на РБългария, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

С НП №22-004362 от 05.12.2017г. на касатора [фирма], ЕИК[ЕИК], в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда (КТ), е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лева, на основание чл.416, ал.5 във вр. с чл.414, ал.3 КТ, за това, че не е изпратил уведомление – приложение № 1 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл. 62, ал.5 КТ за сключения трудов договор №05/08.09.2017г. с лицето С. П. С., в законоустановения тридневен срок от сключването му, в съответната Териториалната дирекция на Националната агенция за приходите (ТД на НАП), с което е нарушил разпоредбата на чл.62, ал. 3 КТ.

С обжалвания съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП №22-004362 от 05.12.2017г.

За да достигне до този правен резултат решаващият състав на съда е приел, че Актът за установяване на административно нарушение (АУАН) и НП са издадени от компетентни органи, при спазване на изискванията за тяхната форма и съдържание. Приел е за безспорно установено, че [фирма] е осъществил състава на административното нарушение по чл. 62, ал. 3 от КТ.

Решението е неправилно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така както са установени от СРС, 18^{ти} състав.

Съгласно чл. 62, ал. 3 КТ, в тридневен срок от сключването или изменението на трудовия договор и в седемдневен срок от неговото прекратяване работодателят или упълномощено от него лице е длъжен да изпрати уведомление за това до съответната ТД на НАП.

Неизпълнението на задълженията по чл.62, ал.3 и чл.63, ал.1 КТ, както и неизпълнението на забраната по чл.63, ал.2 КТ, представляват нарушения на трудовото законодателство, за които законът – чл.414, ал.3 КТ предвижда административно наказание „имуществена санкция“ в размер от 1500 до 15000 лева.

Не е спорно между страните, че трудовия договор със С. П. С. е бил сключен на 08.09.2017 г., а уведомление до НАП не е било изпращано и към датата на проверката, когато е било установено нарушението, поради което е безспорно, че не е

спазен законоустановения тридневен срок. Въпреки това, настоящата инстанция намира, че в хода на въззивното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, по следните съображения:

От приетите в процеса писмени доказателства не може да се установи дали актосъставителят Д. И. е назначена на посочената в АУАН длъжност – „главен инспектор“. Съгласно чл. 416, ал.1 КТ, нарушенията на трудовото законодателство се установяват с актове, съставени от държавните контролни органи. В чл. 402 и сл. от КТ са определени правомощията на контролните органи, в това число да съставят АУАН за нарушения на Кодекса. Съгласно чл. 20, ал. 1 от Устройствен правилник на Агенция „Инспекция по труда“, в сила към датата на установяване на нарушението, при и по повод изпълнение на служебните си задължения инспекторът е контролен орган и има правомощията, установени в Кодекса на труда и в други нормативни актове, изрично посочени. Следователно, за преценката за издаването на АУАН от компетентен орган, е достатъчно да се установи, че актосъставителят има качеството на контролен орган, по смисъла на последната разпоредба.

Касаторът едва в хода по същество пред въззивна инстанция оспорва, че актосъставителят И. е служител на ДИТ С. и назначена за инспектор, тъй като не са представени доказателства за заеманата длъжност. Идентично е оспорена и компетентността на административнонаказващия орган - инж. Д. И., директор на ДИТ – С. /за който е приложена Заповед №3-0058/11.02.2014г./. Въззивният съд е приел компетентността на актосъставителя за установена, действително без да са представени изрични доказателства за заеманата от И. длъжност.

Дължимата от съда преценка за законосъобразност на АУАН и НП задължително включва и установяването на предвидените в закона изисквания за компетентност на актосъставителя и на административнонаказващия орган.

Със съставянето на АУАН се образува административно-наказателното производство - чл. 36 ЗАНН. Съставянето на акта от некомпетентен орган опорочава образуването на производството и поради това е съществено нарушение на процесуалните правила, представляващо самостоятелно основание за отмяна на издадения наказателен акт.

Наказателно процесуалния кодекс /НПК/, приложим в производството по обжалване на наказателните постановления пред районния съд по силата на чл.84 от ЗАНН, вменява в задължение на съда да вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната истина /чл.13 ал.1 от НПК/. Изпълнението на това задължение налага съдът да изясни всестранно и пълно всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Съгласно чл.107 ал.2 от НПК, съдът събира доказателствата по направените от страните искания, а по свой почин - когато това се налага за разкриване на обективната истина. На събиране и проверка подлежат както доказателствата, които разобличават извършителя на нарушението или отегчават отговорността му, така и тези, които го оправдават или смекчават отговорността му (арг. от ал. 3 на чл.107 от НПК/.

Тежестта на доказване в административно-наказателното производство, лежи върху наказващия орган по аргумент от чл.84 ЗАНН във вр. чл.103 ал.1 от НПК. Безспорно е, че в преценката си дали да издаде НП последният се основава на констатациите в АУАН и последните, в рамките на производството по налагане на административни наказания, се приемат за верни до доказване на противното. Това не е така, обаче в съдебното производство, тук те нямат обвързваща доказателствена

сила. В него съдът е длъжен да изясни относимите факти чрез допустимите доказателствени средства и да прецени има ли извършени нарушения с правна квалификация чл.62, ал.3 от КТ и законосъобразно ли е протекло административно-наказателното производство. Разкриването на обективната истина по делото, независимо от тежестта на доказване и пасивността на страните по делото, е приоритет за дейността на съда, поради което законодателят му е предоставил възможност не само по искане на страните, но и по свой почин (т.е., служебно) да събира доказателства, когато това се налага за разкриване на обективната истина. Ето защо, в настоящия казус първостепенният съд не е изяснил в пълнота всички включени в предмета на доказване спорни факти, вкл. и компетентостта на актосъставителя по см. на чл.37 ал.1 б."б" от ЗАНН.

Отделно от това, районният съд не е проверил доказателствената стойност на АУАН чрез разпит на актосъставителя, който най – добре и в пълнота може да обоснове мотивите за издаването на акта. От списъците за призоваване, съдържащи се в н.а.х.д. № 21529 по описа за 2017 г. на СРС е видно, че актосъставителят не е бил призоваван, а това от своя страна представлява съществено процесуално нарушение допуснато в хода на въззивното производство, което не може да бъде отстранено от касационната инстанция.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на СРС е НЕПРАВИЛНО на основание чл. 348 НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде отменено. На основание чл. 222, ал. 2 от АПК делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС, НО.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 и чл.222 ал.2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III^{ти} Касационен състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ от 14.01.2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 18^{ти} състав, по н.а.х. дело №21529/2017г., като: ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на СРС, НО.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.
2.